

Ministeren føjede til — ja, jeg kan ikke finde min Opskrift, men det kan være det samme, om jeg citerer ham ordret eller ej, Meningen af Ministerens Tale var den, at ligesom Bankerne saa med Sympati paa de Skridt, der kan foretages fra Statens Side til Forbrugets Indskrænkning, og ligesom de vil støtte dem, saaledes vil Staten yde al sin Støtte til, at Bankerne kan gennemføre en alvorlig Kreditindskrænkning. Bankernes Tillid til denne Regering har jo ikke hidtil været overvældende. Vi har oplevet det vel næsten eneste, at denne Regering har maattet lade sig byde saadanne Ting — det viser ogsaa den uendelige Svagheit i den senere Tid —, saadanne Ting, som at en høj Statsbedsmand, en Departementschef, Statsgældsdirektøren, uden videre offentligt angriber Regeringens Politik. Vi læste forleden Dag i alle Blade et udførligt Referat af, at da Finansministeren tog Nationalbankens Direktør med i Finansudvalget, for at han kunne gøre Rede for Situationen, var den Tale, som denne Nationalbankdirektør holdt, en eneste stor Straffeprædiken over Regeringens Politik. Det maatte Finansministeren lade sig byde og lod sig det byde i Tavshed. Han sad tavs i 5 Minutter; saa gik han som en Skoledreng, der har været hos Inspektøren og faaet Strambuks. Det er, hvad den nuværende Regering lader sig byde af Bankernes Mænd, af deres egne Embedsmænd. Det er vist ret uhørt under parlamentariske Tilstande. Jeg tror ikke, man lod sig det byde i noget andet Land. En Regering, der lader sig sligt byde, er i Virkeligheden færdig. Det er kun en ren Formalitet, at Vælgerne — heldigvis om ikke ret lang Tid — skal have Ordet og vedtage den Dagsorden, der endeligt og uigenkaldeligt stemmer denne Regering ned.

En Kreditindskrænkning skal Bankerne altsaa nu gennemføre. Ja, en Kreditindskrænkning, der havde til Formaal at indskrænke Spekulationen her i Landet, vilde vi ikke gøre Indvending mod. Men jeg tvivler rigtig nok om, at det bliver Formaalet eller et Hovedformaal, naar Bankerne, Privatbankerne — Nationalbanken er desværre ogsaa en Privatbank —, tager Sagen i deres Haand. Jeg tror ikke, det bliver Spekulationen, der i første Række indskrænkes, men jeg tror, det i ganske anderledes Grad kommer til at gaa ud over den legitime Produktion og Omsætning her i Landet. Hele den Bankpolitik, som er ført her i Landet i de senere Aar og for Resten i adskillige Aar, har været en Spekulationspolitik, ikke en Produktionspolitik. Vi har

i de senere Maaneder set det Særsyn, at medens Valutaen daler, daler ogsaa Aktiekurserne, hvad der slet ikke plejer at være det Fænomen, der følger sammen med dalende Valutakurser. I Regelen er det saadan og maa være saadan, at naar Valutakursen falder, maa Aktiekurserne stige. I Stedet for har vi her i Landet i de senere Maaneder set dalende Aktiekurser. Nu kommer Diskontoforhøjelsen, nu kommer Kreditindskrænkningen.

Det er ikke svært at støve og lægge sammen; selv om man ikke har meget Kendskab til Finans- og Bankforhold og Forretningsforhold, er det ikke svært at se, at det, der drives, er systematisk Bankpolitik i Spekulationens Tjeneste for at drage det store Publikums Skillinger og Smaasummer ind under Bankerne til forholdsvis lave Kurser og saa igen faa dem ud til høje Kurser. Er Finansministeren ikke fuldt inde i disse Forhold, har han i sin egen Kreds en absolut sagkyndig paa dette Omraade, som han kan henvende sig til. Den Mand har anvendt en stor Del af sit Liv paa en saadan Maade, at han har Sagkundskab, han ved, hvad det betyder at sælge Aktier ud, naar de staar forholdsvis lavt, og købe dem op, naar de staar forholdsvis højt... (Munterhed.) Omvendt naturligvis; jeg, der ikke er sagkyndig, kan let komme til at forsludre mig, men den højtærede Minister, som jeg tænker paa, forkludrer ikke Situationen, han ved nøje, hvad han skal, og hvad han ikke skal, han ved, hvad en Erklæring i det rigtige Øjeblik kan hjælpe, om ikke ham selv just i det Øjeblik, saa hans Venner, for selv om Dr. Birck mener, at det ikke er hans Venner, viser Erfaringen, at det er hans nøje Bekendte, hans Venner var det maaske ikke, men det var i hvert Fald hans Selskabskreds. Der har Finansministeren en Ekspert paa dette Omraade, og hvis han vil spørge denne Ekspert i Aktiespekulation — endda i den Form, som er almindelig for dømmelig, Spekulationen i egne Aktier, den, som ingen honnorte Folk kan tage sig af, som en Bankdirektør forleden sagde —, saa vil han faa Forudsætninger for at bedømme, hvad det er, der er foregaaet i de sidste Maaneder, og hvad der foregaar og nu yderligere vil støttes ved hele Regeringens Politik paa dette Omraade, ved at den overlader til Bankerne at tage Affære og selv sidder passiv udover dette, at den nu kommer med denne Luksustold, et nyt Skridt i den gale Retning, en ny Lap paa et mønret Klædningsstykke, en ny uretfærdig, udemokratisk, irrational Indgriben-